

Érdekvédelem vagy árulás

PUBLICISZTIKA - LXIII. évfolyam, 3. szám, 2019. január 18.

„Öt napja van a miniszterelnöknek, (...) ha nincs válasz, akkor jöjjön, aminek jönnie kell...” - harsogta a mikrofonba január 5-én a legnagyobb szakszervezeti konföderáció, a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnöke, Kordás László a Kossuth téri tüntetésen. Aminek pedig „jönnie kell”, az a szakszervezetek által hetek óta lebegtetett általános sztrájk. Pedig Kordás Lászlónál talán senki nem tudja jobban, hogy a sztrájkfenyegetés nem más, mint szemfényvesztés, amely - akarva-akaratlanul - nem szolgál más célt, mint hogy kifogja a szelet a felháborodott tömegek vitorlájából. Magyarországon ugyanis 2011 óta gyakorlatilag nem lehet sztrájkot szervezni, mivel a 2010-ben hatalomra került Fidesz-KDNP-kormány egyik legfontosabb teendőjének a munka törvénykönyve módosítását tartotta, aminek következményeként a munkavállalókat a közös érdekérvényesítés minden eszközétől megfosztotta. Így azután nem csoda, hogy a kormánypártok és az őket kiszolgáló propagandakommandó nemhogy megijedt volna, hanem gunyorosan és lekicsinylően hetek óta ezen a „fenyegetésen” köszörüli a nyelvét.